

Luisteren naar de radio met het hele gezin...

De bonte dinsdagavondtrein, een populair radioprogramma dat van 1936 tot 1940 en van 1945 tot 1957 door de AVRO werd uitgezonden. Vaste elementen van het programma waren: een bonte avond, uitzending op dinsdag en het publiek werd per trein naar Hilversum vervoerd. In de jaren '50 gingen ook andere omroepen showprogramma's maken. Negen heit de klok-KRO Showboat-VARA en Studio Steravond-NCRV (BL)

Spellechiesaevende

Trugdenkend aan vroegere tije, voordat de tillevisie z'n intree hà gedaen, kwam 'k op de gedachte: "Zouwe d'r tegewoerdig in de huishouwes mè kainders nog wel is spellechies worde gedaen, of hange me 's aeves aamel onderuit gezakt met ons naegeslacht voor d'n buis? Naer mijn smaok is daer meraokels waainig aan te beleve en vaal 'k 'r hêel makkelijk bij in slaep. Toegegeve, we motte met 't badwaoter 't kaaind nie wegspoele. D'r zijn, om maor is wat te noeme, ok prachtige netuurfillemes en documentaires.

Toch denk ik vaak aan dat tillevisielôoze tijdpaarek. Raodio was 'r toen netuurlijk wél en wat wazze de programmaos: 'De bonte dinsdagaevend traain' en 's zaeterdas 'Nege heit de klok', met onder aandere Jan de Cler en Alexander Pola, leuk. Laet 'k ok nie vergete 't hoorspel 'De familie Deursnee'. Leuke uurties voor 't gezin, maor daarnaest wiere d'r in onze gezinne in de lange winteraevende spellechies gedaen. Ik denk met hêel veul plezier trug aan de aevende dat 'r 'Mens aareger je niet' deur ons gespeuld wier. Ok kwartette was aareg in, daer hadde me verschaaiene spelle van. Mè z'n aalle om de taofel, en perbere te winne netuurlijk.

Watte me onderwaail ok leerde, was mè verlieze om te gaon waer we van aages nie aals te blij mee wazze. Zou dat ok ietewat met opvoeje te maoke hebbe? Een deurdenkertie, hee! ‘Monopoly’ was ok zô ’n spel, je leerde speulenderwijs omgaon mè geld, kôôpe en verkôôpe. Dan wazze d’r ok de denkspelle zôôas damme en schaoke. ’t Belangrijkste van dut aalles was toch veraal de gezellighaaid en saomehorighaaid. Je deej wat mè mekaor! Je zat niet hêël d’n aevend stommechie te speule en te gêêuwe voor d’n buis. Ok hoefde je aan ’t end van d’n aevend nie te zegge: “ ’t Was weer niks gedaen!” Neeje, je hà plezier mè mekaor. Moeder zurregde dà we wat waarems te drinke kregge. Een baksie poejerseklaod of anijsmellek en aan ’t end van d’n aevend kwam d’n euleneutjiesdôôs voor d’n dag en zatte me lekker te pelle en onderwaail te praote en te kaauwe. Zô was d’n aevend om voordà je ’t wis.

’k Ben benaauwd dat ’r van dut aalles waainig is overgebleve. Grôôt en klaain zitte op de sosjaole mediao te koekeloere en ze praote digitaol mè mekaor. Spellechies voor de jeugd noeme me tegewoording ‘Games’. Naer mijn beschaaije mêêning is ’r hêël veul waerdevals verlore gegaon. Zou ’t tij nog te kere zijn? Beljaot! We zouwe is af kanne spreke dà me de tillevisie een aevendjie zwart laete staon en dà me aalle mobieltjies uitzette en weer is wà gaon doen mè mekaor. Je zal vast en zeker maareke hoe verrijkend dà dat is. ’t Is aalles bij mekaor wel weer een moraolistisch verhaoltjie geworde van ’n negentigjaerige, maor ’t wier mijn ingegeve, trugdenkend aan vroegere tije. Was aalles toe dan beterder? Belnêênt! Maor ik ben zô astant om te zegge: “Wel aandere en gezelliger!” Lieve lezer(es) doet ’r is wat aan, je zal d’r vast gêên spijt van krijge!

Jan van der Vlies